

Publicerad 2014-07-04 11:57 av Maria Natasja

Döm mig inte och jag ska inte döma dig.

Allt jag skriver nu kan stå mig dyrt. Men det ger jag fan i.

Min släkt.

Ur detta är jag född:

Fängelsekunder, 4 år för väpnat rån,
Sinnessjukhus och självmordsförsök.

Pantsatt stöldgoods för nya lån,
Anfettamingömmor i förortskök.

Försvunnen mamma och upprörd far,
mordhot på Hallunda torg.
-Tyvärr din kusin är död och finns inte kvar,
Mitt hem är min räddning och min borg.

Stripphus och horor staplade på varann,
Tjallare åt polisen, förhör om Palmes mord.
-Din morbrors förstfödde bara försvann!
Medans Maria sitter här och leker med ord.

Bortjagade systrar som inte får finnas kvar,
Jag måste tiga och vara diskret.
Postrån, Men DU säger inte vem det var!
Det förblir våran lilla hemlighet.

Så här har jag formats:

Låt allt vara fint, som ett nybonat golv,
Säg att du älskar mig och jag ska svara.
Var beredd på att jag lämnar dig innan tolv,
Kom på att jag ska bara.....

Vet inte varför jag Går men det känns så bra,
Vet inte varför jag sårar och stänger av.
Inbillar mig att jag inte är något att Ha
och jag blir livrädd för alla krav.

Jag vill inte älskas. Inte utav dej,
Då får det hellre vara.

Vill du gifta dig? Svaret är nej,
Sånt är förknippat med fara.

Vad gäller postrånet och allt annat skit,
Så lita inte på att jag stänger munnen.
Älskade jävlar hoppas Ni åker dit,
jag har lagt en krona i önskebrunnen.

Om ni ska skjuta mig
Låt det gå snabbt och
sikta rätt.

Maria Natasja Baumert.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Natasja med Poeter.se id #26636 innehar upphovsrätten